

การแปรรูปเรือนจำเพื่อการสร้างอาชีพผู้ต้องโทษและภายหลังพ้นโทษ*

PRISON PRIVATIZATION TO CREATE CAREERS FOR PRISONERS AND AFTER THEIR ACQUITTAL

กฤษฎา แสงเจริญทรัพย์

Krisda Saengcharoensap

มหาวิทยาลัยรังสิต

Rangsit University, Thailand

E-mail: krisda.s@rsu.ac.th

บทคัดย่อ

เรื่องการพัฒนาอาชีพผู้ต้องขัง ศักยภาพของเรือนจำทัณฑสถานมีข้อจำกัด ทั้งในด้านการรู้ในการฝึกอบรม ต้นทุนที่เป็นเงิน และการจำหน่ายเพื่อสร้างรายได้ งานวิจัยจึงมุ่งศึกษาถึง 1) เพื่อศึกษาวิเคราะห์การแปรรูปงานราชทัณฑ์เพื่อการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยผู้ทำผิดอาญาและการมีอาชีพภายหลังพ้นโทษบนฐานความร่วมมือกับภาคเอกชนในประเทศไทย 2) เพื่อนำเสนอรูปแบบโครงสร้างองค์กรใหม่และกระบวนการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยผู้ทำผิดอาญาและการมีอาชีพภายหลังพ้นโทษที่เหมาะสมกับงานบังคับโทษ (New Model) และมีผลต่อการลดความแออัดผู้ต้องขังในเรือนจำแบบยั่งยืน (Sustainable Development Goals, SDG) ด้วยการวิจัยตามระเบียบวิธีวิจัยในทางเอกสารทั้งในประเทศและต่างประเทศได้แก่ สิ่งคโปร์และญี่ปุ่น ในการศึกษาครั้งนี้ ผลการศึกษาพบว่าการสร้างอาชีพหรือการถ่ายทอดความรู้เพื่อให้ผู้ต้องขังมีอาชีพได้จริง ต้องกระทำโดยมีอาชีพที่มีทั้งความรู้และประสบการณ์ ซึ่งอยู่กับผู้ประกอบการหรือนักธุรกิจภายนอกเรือนจำ เรือนจำและทัณฑสถานไม่สามารถทำได้ แนวทางในหลายประเทศได้มีการบูรณาการความร่วมมือกันในการสร้างอาชีพให้ผู้ต้องขังและผู้พ้นโทษด้วยการแปรรูปเรือนจำทัณฑสถานให้มีลักษณะเป็นนิติบุคคลในทางธุรกิจรูปแบบต่างๆ ตามประเภทและชนิดของธุรกิจ ซึ่งอาจมีลักษณะที่เป็นระบบนิคมอุตสาหกรรมก็มี ส่งผลให้ผู้ต้องขังสามารถสร้างรายได้และมีเงินออมส่วนตัว และเมื่อพ้นโทษแล้วยังอาจทำงานต่อไปได้อีก จึงมีข้อเสนอแนะให้มีการกำหนดนโยบายในการทำความร่วมมือสร้างองค์กรใหม่ร่วมกันระหว่างเรือนจำและทัณฑสถาน ที่มีแรงงานผู้ต้องขังกับเจ้าของกิจการหรือธุรกิจต่างๆ เพื่อการสร้างงานและสร้างรายได้ให้กับผู้ต้องขัง เพื่อแก้ปัญหาความยากจน ความรู้ และสร้างโอกาสการมีชีวิตใหม่

คำสำคัญ: การแปรรูปเรือนจำ, การสร้างอาชีพ, ผู้ต้องโทษและผู้พ้นโทษ

Abstract

On the career development of inmates, the potential of a correctional facility is limited. both in terms of knowledge in training monetary cost and sales to generate income. The research aims to study 1) To study and analyze the privatization of correctional work in order to prepare for the release of criminal offenders and to have a career after punishment based on cooperation with the private sector in Thailand. 2) To present a new organizational structure and preparation process before releasing criminals and having a career after acquittal that are suitable for the work of compulsion and have an effect on reducing congestion of prisoners in prisons. Sustainable Development Goals (SDG). With research methodology in both domestic and international documents, including Singapore and Japan in this study. The results of the study found that creating a career or transferring knowledge to enable inmates to have a real career. Must be done by a professional who has both knowledge and experience. who are with entrepreneurs or businessmen outside the prison Prisons and correctional institutions cannot do this. The approach in many countries has integrated cooperation in creating careers for inmates and acquitted by privatizing prisons and penitentiaries into legal entities in various forms of business. by type and type of business which may look like an industrial estate system As a result, inmates can earn money and have personal savings. and when the sentence is released, it may continue to work Therefore, it is suggested that a policy be formulated to create a new organization jointly between prisons and correctional institutions. with inmates labor with business owners or businesses for creating jobs and generating income for inmates To solve poverty, knowledge and create new opportunities for a better life.

Keywords: Prison Privatization, Career Building, Prisoners and Acquitted

บทนำ

ภาวะผู้ต้องขัง “แออัดล้นเรือนจำต่อเนื่องยาวนาน” เกิดขึ้นกับประเทศไทย ส่งผลต่อการทำให้เรือนจำเป็นพื้นที่ทำความรู้จักและขยายตัวขององค์กรอาชญากรรมและการกระทำความผิดซ้ำมาต่อเนื่องยาวนาน โดยเฉพาะความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดที่มีมากถึงประมาณร้อยละ 80 ของนักโทษทั้งหมด (ธานี วรภัทร์, 2562) ที่มีสาเหตุมาจากการขาดความรู้ความเข้าใจ ความยากจน ทักษะคติ อารมณ์ความรู้สึก การเตรียมความพร้อมผู้ต้องขังก่อปล่อยและ

การดูแลภายหลังการปล่อยจึงเป็นเรื่องสำคัญที่รอการแก้ไข สถิติจำนวนผู้ต้องขังในประเทศไทย ตั้งแต่ พ.ศ.2517 ถึง 2562 ปรากฏตามภาพกราฟเส้นดังต่อไปนี้

จำนวนสถิติผู้ต้องขังในประเทศไทยตั้งแต่ พ.ศ. 2517 ถึง 2562

ภาพที่ 1 แสดงจำนวนสถิติผู้ต้องขังในประเทศไทยตั้งแต่ปีพ.ศ. 2517 ถึง พ.ศ. 2562

จากกราฟข้างต้นนับตั้งแต่พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545 ประกาศใช้ ในช่วงปี 2545 ถึง 2546 ปริมาณคดีและปริมาณผู้ต้องขังในเรือนจำได้ลดลงไปมาก เพราะมีการบังคับบำบัด อันเป็นการนำประชากรกลุ่มเสพติดที่จะต้องถูกพิพากษาคดีออกไปเพื่อเข้าสู่ระบบแก้ไขฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด แต่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการแก้ไขฟื้นฟูมิได้กระทำโดยผู้เชี่ยวชาญที่ใช้ “หลักการทางการแพทย์และสาธารณสุข” แต่ใช้การเข้าไปควบคุมไว้ในค่าย จึงทำได้เพียงผู้เสพติดหายได้เพียงชั่วคราวเท่านั้น ดังนั้น ในปี 2547 เป็นต้นมา ผู้เสพติดที่เข้าระบบการฟื้นฟูใน 2 ปีที่ผ่านมา เมื่อเขากลับบ้านกลับสู่สภาพแวดล้อมเดิมอย่างขาดการบำบัดรักษาอย่างถูกต้อง ก็กลับมาเสพติดอีกครั้ง ซึ่งเข้ามารวมกับผู้เสพติดใหม่ๆ เพราะรู้จักกลุ่มผู้เสพติดมากขึ้น จึงส่งผลทำให้ปริมาณคดีเพิ่มขึ้นและปริมาณผู้ต้องขังก็เพิ่มขึ้นตามมา และเพิ่มขึ้นต่อๆ กันมาอย่างไม่หยุดยั้งในอัตราก้าวหน้าจนถึงปัจจุบัน การกระทำความผิดซ้ำซ้อน ซ้ำแล้วซ้ำเล่าเกี่ยวกับยาเสพติดจึงเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง (ธานีวรภัทร์, 2562) สำหรับในปี 2561 ถึง 2562 จำนวนลดลงเนื่องจากมีการพระราชทานอภัยโทษในโอกาสต่าง ๆ

จากข้อเท็จจริงดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงความล้มเหลวของกระบวนการและวิธีการบังคับโทษจำคุกอย่างชัดเจนและปัจจัยในเชิงการบริหารงานของภาครัฐในทางนโยบายและองค์กร

การจัดการ ซึ่งเป็นที่ประจักษ์แล้วว่าองค์กรของรัฐโครงสร้างและการบริหารงานไม่เหมาะสมกับการบริหารจัดการกับสังคมยุคใหม่ในหลายๆ เรื่อง โดยเฉพาะในเรื่องการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยผู้ทำผิดอาญาและการมีอาชีพภายหลังพ้นโทษ ดังนั้น เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลอันเป็นเป้าหมายของงานเรา จึงเห็นการแปรรูปองค์กรเกิดขึ้นมาก เช่น การไฟฟ้า เป็นต้น ซึ่งส่งผลต่อการร่วมทุนและร่วมองค์ความรู้ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน การแปรรูปในประเทศไทยเคยใช้กับการแปรรูปรัฐวิสาหกิจซึ่งเป็นหน่วยงานราชการไปให้เอกชนดำเนินการทั้งหน่วยงานหรือมีส่วนร่วมดำเนินการในฐานะหุ้นส่วน (พิมล ศรีวิกรม์, 2541)

ดังนั้นเมื่อกลับมาพิจารณาบทบาทของ “งานราชทัณฑ์” เป็นบทบาทของการใช้อำนาจปกครองของรัฐ เป็นการลงโทษรูปแบบในอดีตที่รองรับกระบวนการยุติธรรมเป็นหลัก ทั้งโครงสร้างเรือนจำและวัฒนธรรมองค์กรของผู้ปฏิบัติงาน ที่ตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ของการลงโทษแบบโบราณ คือ เน้นการแก้แค้นทดแทน ช่มชู้ และตัดโอกาสการทำความผิด ของผู้กระทำผิด ซึ่งตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2560 มาตรา 4 “ผู้ต้องขัง หมายความว่า รวมถึงนักโทษเด็ดขาด คนต้องขังและคนฝาก” ซึ่งเป็นบุคคลที่อยู่ในอำนาจของงานราชทัณฑ์ หากแต่ปัจจุบันความคิดเดิมเหล่านี้ได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างกลับหัวกลับหาง ในยุคโลกาภิวัตน์ที่เป็นเสรีประชาธิปไตย ได้ให้ความสำคัญกับความเป็น “มนุษย์” ความเป็น “พลเมือง” เป้าหมายของการลงโทษจำคุกจึงเปลี่ยนเป็นการแก้ไขฟื้นฟู (Rehabilitation) เพื่อการมีชีวิตใหม่อีกครั้ง ตามวัตถุประสงค์ของการบังคับโทษ ที่มุ่งให้ผู้กระทำความผิดสามารถดำรงชีวิตในอนาคตได้อีกครั้ง โดยปราศจากการกระทำความผิดและมีความรับผิดชอบต่อสังคม ให้กลับมาเป็นพลเมืองดีของประเทศอีกครั้ง ด้วยการมีหลักประกันของการมีอาชีพของนักโทษหรือผู้พ้นโทษ เพื่อการดำรงชีวิตใหม่ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาวิเคราะห์การแปรรูปงานราชทัณฑ์เพื่อการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยผู้ทำผิดอาญาและการมีอาชีพภายหลังพ้นโทษบนฐานความร่วมมือกับภาคเอกชนในประเทศไทย
2. เพื่อนำเสนอรูปแบบโครงสร้างองค์กรใหม่และกระบวนการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยผู้ทำผิดอาญาและการมีอาชีพภายหลังพ้นโทษที่เหมาะสมกับงานบังคับโทษ (New Model) และมีผลต่อการลดความแออัดผู้ต้องขังในเรือนจำแบบยั่งยืน (Sustainable Development Goals, SDG)

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาเชิงเอกสาร (Documentary Research) จากงานวิจัยที่มีมาก่อน ตำรา หนังสือ บทความเอกสารต่างๆ สถิติ และข้อมูลออนไลน์ ข้อมูลต่างประเทศได้แก่ สิงคโปร์ และ

ญี่ปุ่น เกี่ยวกับการแปรรูปองค์กร และงานเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย โดยเฉพาะการสร้างองค์ความรู้ด้านอาชีพให้ผู้ต้องขัง

การศึกษาภาคสนามโดยการศึกษาดูงานในเรือนจำต่าง ๆ ตลอดทั้งการขอความเห็นกับเจ้าหน้าที่ ผู้ต้องขังและภาคเอกชนที่นำความรู้ให้คำแนะนำอาชีพให้ผู้ต้องขังในเรือนจำ

ผลการวิจัย

1. เพื่อศึกษาวิเคราะห์การแปรรูปงานราชทัณฑ์เพื่อการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย ผู้ทำผิดอาญาและการมีอาชีพภายหลังพ้นโทษบนฐานความร่วมมือกับภาคเอกชนในประเทศไทย ปรากฏผลการศึกษาว่างานราชทัณฑ์โดยเฉพาะเรือนจำทัณฑสถานกว่าหนึ่งร้อยแห่ง กว่า 100 ปีที่ผ่านมา พบว่าไม่มีศักยภาพในการสร้างอาชีพให้ผู้ต้องขังเพื่อการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยผู้ทำผิดอาญาและการมีอาชีพภายหลังพ้นโทษ ได้อย่างแท้จริงด้วยเหตุปัจจัยคือ 1) เป็นหน่วยงานราชการหน่วยหนึ่งที่ทำหน้าที่จำคุกผู้กระทำความผิดเป็นเป้าหมายหลัก 2) ขาดองค์ความรู้ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านอาชีพที่มีลักษณะหลากหลายวิทยาการ 3) บุคลากรไม่มีฐานการสร้างงานการทำงานธุรกิจ การสร้างผลผลิต และงานด้านการตลาด การวางแผนธุรกิจ การที่รัฐจะยินยอมปล่อยให้เรือนจำสร้างอาชีพให้ผู้ต้องขังจึงเป็นสิ่งที่ทำไม่ได้ในความเป็นจริง จากการศึกษาข้อมูลของประเทศญี่ปุ่น และสิงคโปร์ พบว่ามีการใช้ระบบการร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชน ในมิติของการลงทุนร่วมกัน กล่าวคือ รัฐมีแรงงาน สถานที่ เอกชนมีเงินทุน มีองค์ความรู้ด้านอาชีพ การตลาด จึงเกิดรูปแบบขององค์กรใหม่ เช่น เป็นนิคมอุตสาหกรรมแบบญี่ปุ่น หรือเป็นมูลนิธิ หรือหน่วยงานกึ่งรัฐกึ่งเอกชนแบบสิงคโปร์ ซึ่งนอกเหนือจากนั้นอาจเป็นการร่วมมือกันในรูปแบบอื่นๆ ได้อีกหลายแบบเพื่อความเหมาะสมกับลักษณะของงานที่จะเกิดขึ้น (ธานี วรภัทร์, 2563)

องค์กรการบังคับโทษในยุคนี้มีความจำเป็นต้องที่จะต้องแปรรูปให้ให้เหมาะสมกับยุคสมัยและตอบสนองต่อเป้าหมายของการบังคับโทษสมัยใหม่ดังกล่าว เช่น เป็นรัฐวิสาหกิจ หรือ นิติบุคคลอื่น ๆ เช่น บริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วน เป็นต้น โดยรัฐเข้าถือหุ้นในสัดส่วนร้อยละ 51 ภาครัฐยังคงมีอำนาจกำกับดูแลอยู่แต่เปิดโอกาสให้ภาคเอกชนหรือชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในองค์กร มีความเป็นเจ้าของร่วมกัน และใช้ความสามารถของภาคเอกชนที่ทันสมัยในวิทยาการ และการผลิตการอุตสาหกรรมเข้ามาสร้างงานสร้างรายได้ สร้างวิถีชีวิตใหม่ให้กับผู้ต้องขัง เริ่มตั้งแต่ขณะยังรับโทษอยู่ในเรือนจำที่เรียกว่า “การเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย” อย่างมีภาวะวิสัย และเชื่อมต่อไปถึงการดูแลด้านอาชีพ รายได้ ในภายหลังจากการปล่อยตัวสู่สังคมไปแล้ว ด้วย

ในการแปรรูปองค์กรการบังคับโทษจำคุกจะช่วยให้เกิดการขับเคลื่อนในการกิจให้เป็นไปตาม “หลักความร่วมมือกับภาคเอกชนและชุมชน” ในการให้ภาคธุรกิจเข้ามาถือหุ้นและร่วมลงทุนและการผลิตสินค้ากับภาครัฐ อันจะตอบสนองต่อ “หลักเตรียมความพร้อมก่อน

ปล่อยและการดูแลภายหลังพันธโทษที่ถือว่าเป็นเรื่องเดียวกัน” อันเป็นสิ่งสำคัญสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการบังคับโทษจำคุกสมัยใหม่ตามที่กล่าวมาแล้ว คือ กระบวนการบังคับโทษให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการบังคับโทษจำคุก ที่ประสงค์ให้ผู้กระทำความผิดสามารถดำรงชีวิตในอนาคตได้โดยปราศจากความผิดและมีความรับผิดชอบต่อสังคม ดังนั้น การแปรรูปจึงเป็นการบริหารจัดการเพื่อให้เกิดมีองค์กรใหม่ขึ้นที่มีลักษณะตามความประสงค์ของการแปรรูป เป็นการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาองค์กร เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพขององค์กร (อนุศักดิ์ ฉันทพิศาล, 2563) เพื่อการฝึกงานและการทำงานจริงของผู้ต้องขัง สร้างรายได้และเงินออมได้ในระหว่างต้องโทษ อีกทั้งเมื่อพ้นโทษแล้วก็จะเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในวิชาชีพ ยังสามารถทำงานในองค์กรธุรกิจดังกล่าวนั้นต่อไปได้อีก โดยเปลี่ยนสถานะจากผู้ต้องขังเป็นลูกจ้างตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน

2. เพื่อนำเสนอรูปแบบโครงสร้างองค์กรใหม่และกระบวนการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยผู้ทำผิดอาญาและการมีอาชีพภายหลังพ้นโทษที่เหมาะสมกับงานบังคับโทษ (New Model) และมีผลต่อการลดความแออัดผู้ต้องขังในเรือนจำแบบยั่งยืน (Sustainable Development Goals, SDG)

การเพิ่มทักษะจัดให้ผู้กระทำความผิดมีการอบรมที่เกี่ยวข้องเพื่อเพิ่มความสามารถในการจ้างงานของพวกเขาในระบบเศรษฐกิจดิจิทัล เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับกรกลับคืนสู่ความสำเร็จ การฝึกอบรมทักษะต่าง ๆ ได้แก่ การรู้หนังสือ การจ้างงานอุตสาหกรรม ปลุกฝังวัฒนธรรมของการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้กับผู้กระทำความผิดและอำนวยความสะดวกเขาถึงลงไป ในชุมชนภายหลังการปล่อย ยกตัวอย่างบางส่วนของกรฝึกอบรมได้แก่ การปรับให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลง การใช้ความสามารถทางอารมณ์เพื่อจัดการตนเองในที่ทำงาน การพัฒนาประสิทธิภาพส่วนบุคคล การสื่อสารและเชื่อมโยงอย่างมีประสิทธิภาพในสถานที่ทำงาน ทักษะเหล่านี้สามารถถ่ายโอนไปยังการจ้างงานของโลกภายนอกได้ง่าย เนื่องจากสามารถนำไปใช้กับงานที่หลากหลายได้ (Yellow Ribbon Sg, 2020)

ความร่วมมือในการเตรียมผู้กระทำความผิดให้เข้าทำงานโดยการเข้าร่วมกับพวกเขาในเส้นทางอาชีพระยะยาวและเป้าหมายการพัฒนาเพื่อให้พวกเขาสามารถปรับตัวและเจริญเติบโตในตลาดแรงงานที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา การอำนวยความสะดวกในอาชีพ การฝึกอบรมทักษะสำหรับผู้กระทำความผิดเสริมศักยภาพด้านอาชีพเพื่อให้แน่ใจว่าผู้กระทำความผิดจะเริ่มต้นอาชีพที่ถูกต้อง ดำเนินการโดยชุดการประเมินผลการตรวจสอบงานที่ผ่านการตรวจสอบและการฝึกอาชีพเพื่อช่วยผู้กระทำความผิด เป็นแผนอาชีพส่วนบุคคล ที่เน้นพัฒนาความตระหนักในจุดแข็งของตนเองให้มากขึ้น ทำความเข้าใจกับอาชีพที่เหมาะสมสำหรับพวกเขาและความท้าทายในการทำงานที่อาจเกิดขึ้น เมื่อได้ข้อมูลชัดเจน จากนั้นจะจับคู่ผู้กระทำความผิดกับงานที่งานที่เหมาะสมระหว่างความต้องการและความต้องการของงานที่มีอยู่ จากนั้นนายจ้างได้รับเชิญให้เข้าร่วมแบบฝึกหัดการจัดตำแหน่งในเรือนจำซึ่งดำเนินการ

สัมภาษณ์แบบตัวต่อตัว ระบบขององค์กรใหม่เป็นกระบวนการเดินทางของผู้กระทำความผิดไปสู่การรวมตัวใหม่ที่ประสบความสำเร็จในการมีส่วนร่วม กับหลายฝ่ายที่กำหนดเป้าหมาย เพื่อระดมคนภาครัฐและเอกชนเพื่อให้เกิดผลสำเร็จโดยรวมมากขึ้น มุ่งมั่นที่จะสร้างพันธมิตรกับหน่วยงานบริการสังคมหน่วยงานภาครัฐและเอกชนต่าง ๆ ความสัมพันธ์กับนายจ้าง การสนับสนุนจากนายจ้างสำหรับผู้กระทำความผิดในแรงงานเป็นกุญแจสำคัญในการเพิ่มความสามารถในการจ้างงานของผู้ต้องขัง (Yellow Ribbon Sg, 2020)

สำหรับประเทศไทย ได้มีความร่วมมือกันของภาครัฐกับภาคเอกชนในการจัดทำ นิคมอุตสาหกรรมเรือนจำ มานานแล้ว เพื่อดำเนินการผลิต (Production) การฝึกวิชาชีพ (Vocational Training) และงานบำรุงรักษา (maintenance work) ให้ผู้ต้องโทษอย่างครบวงจรมี 2 แบบ คือรัฐเป็นผู้จัดหาวัตถุดิบและสิ่งจำเป็นต่างๆ ทั้งหมดหรือบางส่วน และจัดการเรื่องการตลาดให้ กับรัฐให้เอกชนเข้าทำสัญญา เป็นผู้จัดหาวัตถุดิบและสิ่งจำเป็นในการผลิต การจ่ายค่าแรงงานต้องจ่ายให้รัฐ (UNAFEI, 2019)

รูปแบบโครงสร้างองค์กรใหม่จึงอาจเป็น องค์กรแบบรัฐวิสาหกิจ มูลนิธิ ห้างหุ้นส่วน จำกัด บริษัทจำกัด บริษัทร่วมค้า เป็นต้น ทั้งนี้แล้วแต่ความเหมาะสมของประเภทกิจการ ประเภทงาน ที่จะเกิดขึ้นในแต่ละพื้นที่ที่มีปัจจัยแตกต่างกัน

อภิปรายผล

1. เพื่อศึกษาวิเคราะห์การแปรรูปงานราชทัณฑ์เพื่อการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย ผู้ทำผิดอาญาและการมีอาชีพภายหลังพ้นโทษบนฐานความร่วมมือกับภาคเอกชนในประเทศไทย

การเพิ่มศักยภาพของผู้ที่กระทำผิด จะช่วยให้เขาได้พัฒนาทักษะการได้มาและการเติบโตในอาชีพ จากหน่วยงานที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลของรัฐ แปรรูปออกมาเป็นองค์กร รัฐวิสาหกิจ หรือองค์การมหาชน หรือแม้แต่ว่าจะเป็นนิติบุคคลในรูปแบบบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด ตามกฎหมายเอกชนก็สามารถเลือกกระทำได้ เพื่อการช่วยเหลือผู้ต้องขังและอดีตผู้กระทำความผิดในการสร้างชีวิตของพวกเขาและลดอัตราการกระทำความผิดซ้ำผ่านทักษะและการพัฒนาอาชีพในระยะยาวด้วยเครือข่ายการสนับสนุน Aftercare ที่มีประสิทธิภาพ ดังที่ได้ปรากฏขึ้นแล้วคือ Yellow Ribbon sg Beyond Second Chances ในประเทศสิงคโปร์ องค์กรการบังคับโทษจึงต้องแปรรูปให้เหมาะกับยุคสมัยและเป้าหมายของการบังคับโทษ เช่น เป็นรัฐวิสาหกิจ หรือ นิติบุคคลอื่น ๆ เช่น บริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วน เป็นต้น โดยรัฐถือหุ้น สัดส่วนร้อยละ 51 ภาครัฐยังคงกำกับอยู่แต่เปิดโอกาสให้ภาคเอกชนหรือชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในองค์กร มีความเป็นเจ้าของร่วมกัน และใช้ความสามารถของภาคเอกชนที่ทันสมัยในวิทยาการและการผลิตการอุตสาหกรรมเข้ามา สร้างงานสร้างรายได้ สร้างวิถีชีวิตใหม่ให้กับผู้ต้องขัง ตั้งแต่ยังรับโทษอยู่ในเรือนจำที่เรียกว่า “การเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย” อย่างมี

ภาวะวิสัย การแปรรูปการบังคับโทษจำคุก จะทำให้เป็นไปตาม “หลักความร่วมมือกับภาคเอกชนและชุมชน”

การแปรรูป คือ การเพิ่มองค์กรในรูปแบบต่างๆ ที่แตกต่างจากองค์กรของรัฐ โดยรัฐเข้าถือหุ้นและร่วมบริหารจัดการภายใต้วัตถุประสงค์ที่กำหนด เช่น องค์กรประเภทรัฐวิสาหกิจ ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด เป็นต้น เพื่อตอบสนองต่อเป้าหมายในการดำเนินกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งที่ชัดเจน ในองค์การและการจัดการสมัยใหม่ (อนุศักดิ์ ฉันทพิศาล, 2563) ในกรณีนี้ต้องสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ของการลงโทษ คือ การลงโทษเพื่อการแก้แค้นทดแทน การลงโทษเพื่อการข่มขู่ การลงโทษเพื่อการตัดโอกาส และการลงโทษเพื่อการแก้ไขฟื้นฟู ซึ่งการแปรรูปองค์กรก็ยังคงต้องรักษาไว้ในระดับที่เหมาะสมกับยุคสมัยและสถานะของผู้ต้องขังตามกฎหมาย ในขณะที่วัตถุประสงค์ของการบังคับโทษ (สมัยใหม่) คือ การทำให้ผู้กระทำความผิดมีความสามารถในการดำรงชีวิตใหม่ได้โดยปราศจากความผิดและมีความรับผิดชอบต่อสังคม ทั้งสองวัตถุประสงค์เมื่อนำมาประยุกต์ในปัจจุบันก็จะทำให้เกิดองค์การการสร้างอาชีพ รายได้ให้กับผู้ต้องขังและอาชีพภายหลังการพ้นโทษ (คณะนิติศาสตร์, 2554)

หลักการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจและชุมชน คือ การร่วมมือกันในกิจกรรมที่มีเป้าหมายเดียวกันของภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชน ในลักษณะต่างๆ เช่น การถือหุ้นในรัฐวิสาหกิจ ในบริษัทจำกัด ในสหกรณ์ หรือการมีมูลนิธิ เป็นต้น ประกอบกับ หลักผู้ต้องขังเป็นศูนย์กลางของความเปลี่ยนแปลงจะเกิดขึ้นได้จริง เพราะเป็นการบังคับโทษจำคุกที่มีเป้าหมายเพื่อการแก้ไขตัวผู้กระทำความผิดให้กลับคืนสู่สังคมและมีคุณภาพทางความคิดและโอกาสในการดำรงชีวิตที่ดีต่อไปได้ ไม่กระทำความผิดซ้ำอีก ผลที่เราต้องการคือ “การพยายามเปลี่ยนแปลง” เขาก่อนกลับสู่สังคม อะไรเป็นจุดเปลี่ยนของคนๆ นั้น ซึ่งแต่ละคนมีไม่เหมือนกัน ผู้ต้องขังจึงเป็นสิ่งที่สะท้อนความสำเร็จหรือล้มเหลวของการบังคับโทษจำคุก ผู้ต้องขังจึงเป็น “ศูนย์กลาง” ที่รอการแก้ไขอย่างมีภาวะวิสัย การเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย กิจกรรมและกระบวนการในการเสริมทักษะด้านต่างๆ ให้กับผู้ต้องโทษ เพื่อความพร้อมในการจะพ้นโทษและกลับสู่สังคม การดูแลภายหลังการปล่อย การให้ความช่วยเหลือภายหลังพ้นโทษจำคุกไปแล้ว After Care เป็นงานในลักษณะสังคมสงเคราะห์ ให้คำปรึกษา ช่วยเหลือจัดหางาน เป็นต้น แนวความคิดในการบังคับโทษยุคใหม่ในการบูรณาการด้านอาชีพ ลดความแออัดยัดเยียดของผู้และการลดการกระทำความผิดซ้ำ (คณะนิติศาสตร์, 2554) จึงต้องมีการปรับเปลี่ยนวิธีคิดและการดำเนินการใหม่ ๆ ได้แก่

- 1.1 การสร้างองค์กรใหม่ให้เหมาะสมกับการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย
- 1.2 สร้างการบังคับโทษด้านอาชีพ และการพัฒนาด้านต่างๆ เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย สร้างอาชีพและรายได้ในช่วงเวลาจำคุก
- 1.3 การรองรับผู้พ้นโทษและดูแลภายหลังงานปล่อย ซึ่งมี 3 ลักษณะ

1.3.1 การฟื้นฟูการทำงานต่อในองค์กรอาชีพที่สร้างขึ้นต่อไป ในฐานะพนักงานที่มีชีวิตใหม่ภายหลังพ้นโทษ (ผู้พ้นโทษสมัครใจทำงานกับองค์กรต่อไป)

1.3.2 ผู้พ้นโทษที่มีแผนธุรกิจ (Business plan) ด้วยทุนของตนเอง หรือจากผู้สนับสนุนแหล่งต่าง ๆ

1.3.3 ผู้พ้นโทษที่ประสงค์จะกลับภูมิลำเนาและหางานทำเอง

ผู้กระทำความผิดและผู้พ้นโทษเป็นประชากรเป็นกลุ่มที่ใหญ่มากและภาคสังคมต่างๆ ยังปฏิเสธการรับรอง การสร้างองค์กรใหม่ให้รองรับได้จะเป็นการช่วยเหลือผู้พ้นโทษให้มีความก้าวหน้าต่อไปและไม่กลับไปทำผิดซ้ำอีก ซึ่งทำให้สังคมปลอดภัย ดังนั้น จุดประสงค์ขององค์กรที่แปรรูป คือ การช่วยผู้ต้องขังและอดีตผู้กระทำความผิดในการสร้างชีวิตของพวกเขาและลดอัตราการกระทำความผิดซ้ำผ่านทักษะและการพัฒนาอาชีพในระยะยาวด้วยเครือข่ายการสนับสนุน Aftercare ที่มีประสิทธิภาพ

ในฐานะองค์กรที่เป็นผู้นำหน่วยงานที่คอยสนับสนุนความหวังในการให้อภัย การยอมรับและโอกาสครั้งที่สองสำหรับผู้กระทำความผิด เรามุ่งที่จะสร้างสังคมที่ปลอดภัยและครอบคลุมมากขึ้น เป็นการทำให้เกิดโอกาสครั้งที่สอง หากไม่มีโอกาสครั้งที่สอง ผู้ที่ถูกปล่อยตัวจะต้องออกจากคุกทางกายภาพ และพบว่าเขากำลังเข้าสู่เรือนจำทางสังคมเป็นครั้งต่อไป เพราะสังคมจะกั้นผู้พ้นโทษออกจากอาชีพและพื้นที่ในสังคม ดังนั้นจึงไม่เพียงพอที่จะให้ผู้กระทำความผิดมีทักษะเท่านั้น เราต้องเสนออาชีพที่สามารถนำไปสู่อาชีพในระยะยาวเพียงพอที่เขาจะหลุดออกจากกลุ่มผู้กระทำความผิดเดิมและอดีตครอบครัวของเขาต้องยอมรับ เขากลับคืนและชุมชนต้องพร้อมที่จะรับเขาเข้าชุมชนอีกครั้ง (Yellow Ribbon Sg, 2020)

อย่างไรก็ตามผู้กระทำความผิดในอดีตไม่ได้เพียงได้โอกาสในครั้งที่สอง เมื่อพวกเขาสามารถมีอาชีพที่ก่อให้เกิดรายได้และตอบสนองครอบครัวและชุมชนได้อย่างดี จะเป็นบุคคลที่อยู่ร่วมกับชุมชนได้ บุคคลและองค์กรนายจ้างไม่เป็นเพียงการเสนอโอกาสครั้งที่สองเมื่อพวกเขาสามารถยอมรับอดีตของผู้กระทำความผิด การยอมรับดังกล่าวเป็นแรงบันดาลใจที่สำคัญให้กับผู้กระทำความผิดและความพยายามร่วมกันสร้างสังคมที่ปลอดภัย องค์กรใหม่จะทำให้อดีตผู้กระทำความผิดมีกำลังใจที่จะมองข้ามอดีตของตนและมองเห็นอนาคตของเขาเอง เป็นการกำหนดเส้นทางการเดินไปข้างหน้าของพวกเขาอย่างไม่โดดเดี่ยว (Yellow Ribbon Sg, 2020)

การสร้างนิคมอุตสาหกรรมเรือนจำ ในประเทศญี่ปุ่น เป็นต้นแบบของการร่วมมือกันของภาคเอกชนและภาครัฐ เพื่อการสร้างรายได้และเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยให้ผู้ต้องโทษที่ได้ผลดี นอกจากนั้นองค์กรใหม่ยังทำงานในส่วนที่เกี่ยวข้องต่างๆ อีกด้วย เช่นการทำงานด้านการตลาด การสร้างแบรนด์สินค้าจนเป็นที่ยอมรับทั้งในและต่างประเทศ (Kaiser, Gunther., 1984)

การเพิ่มทักษะ จัดให้ผู้กระทำความผิดมีการอบรมที่เกี่ยวข้องเพื่อเพิ่มความสามารถในการจ้างงานของพวกเขาในระบบเศรษฐกิจดิจิทัล เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการกลับคืนสู่

ความสำเร็จ การฝึกอบรมทักษะต่างๆ ได้แก่ การรู้หนังสือ การจ้างงานอุตสาหกรรม ปลุกฝังวัฒนธรรมของการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้กับผู้กระทำความผิดและอำนวยความสะดวกเข้าถึงลงในชุมชนภายหลังการปล่อย ยกตัวอย่างบางส่วนของกรฝึกอบรมได้แก่ การปรับให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลง การใช้ความสามารถทางอารมณ์เพื่อจัดการตนเองในที่ทำงาน การพัฒนาประสิทธิภาพส่วนบุคคล การสื่อสารและเชื่อมโยงอย่างมีประสิทธิภาพในสถานที่ทำงาน ทักษะเหล่านี้สามารถถ่ายโอนไปยังการจ้างงานของโลกภายนอกได้ง่าย เนื่องจากสามารถนำไปใช้กับงานที่หลากหลายได้

2. เพื่อนำเสนอรูปแบบโครงสร้างองค์กรใหม่และกระบวนการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยผู้ทำผิดอาญาและการมีอาชีพภายหลังพ้นโทษที่เหมาะสมกับงานบังคับโทษ (New Model) และมีผลต่อการลดความแออัดผู้ต้องขังในเรือนจำแบบยั่งยืน (Sustainable Development Goals, SDG) ระบบขององค์กรใหม่เป็นกระบวนการเดินทางของผู้กระทำความผิดไปสู่การรวมตัวใหม่ที่ประสบความสำเร็จในการมีส่วนร่วมที่กำหนดเป้าหมาย เพื่อระดมคนภาครัฐและเอกชนเพื่อให้เกิดผลสำเร็จโดยรวมมากขึ้น มุ่งมั่นที่จะสร้างพันธมิตรกับหน่วยงานบริการสังคมหน่วยงานภาครัฐและบริษัทต่างๆ ความสัมพันธ์กับนายจ้าง การสนับสนุนจากนายจ้างสำหรับผู้กระทำความผิดในแรงงานเป็นกุญแจสำคัญในการเพิ่มความสามารถในการจ้างงานของผู้ต้องขัง

ตารางที่ 1 แสดงการคิดอย่างเป็นระบบของคร่อมแบบมหัพภาค (Macro system) ของกระบวนการคิดการบังคับโทษในรูปแบบใหม่ (New Model)

1 การแปรรูปคุก	2 หุ้นส่วน	3 เตรียมความพร้อม ก่อนปล่อย	4 ดูแลภายหลัง การปล่อย	5 การประเมินผล
1. จัดให้มีองค์กรใหม่ที่เหมาะสมกับการบังคับโทษและอาชีพผู้ต้องขัง 2.การปรับแก้กฎหมายรองรับ 3.ลดความแออัด เพราะมีการขยายเรือนจำจากงบประมาณของภาคเอกชน	1.ตามหลักความร่วมมือ 2.เอกชนถือหุ้นร้อยละ 49 3. งบประมาณเพิ่มเติมจากเอกชน 4.พื้นที่เรือนจำมากขึ้น	1.การอบรมทักษะต่าง ๆ 2. การทำงานจริงในเรือนจำ 3.รายได้ตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน 4. ผู้ต้องโทษมีทุนใช้จ่ายส่วนตัวและช่วยเหลือครอบครัว	1.คนที่มีศักยภาพสามารถก้าวไปกับชีวิตใหม่เองได้ 2.คนที่สมัครใจสามารถทำงานต่อไปได้ตลอดไป 3.รับรองการสร้างรายได้ให้ผู้พ้นโทษ	1. รองรับการเมืองงานทำของผู้ต้องขังและผู้พ้นโทษ 2. ลดความแออัด 3.ลดค่าใช้จ่ายเรือนจำ 4.ลดการกระทำความผิดซ้ำ

การบูรณาการความร่วมมือของเรือนจำพัฒนสถานกับภาคธุรกิจเอกชนในพื้นที่สร้างโอกาสของทุกฝ่ายที่เข้ามาเกี่ยวข้องดังนี้

2.1 ผู้ต้องขัง ได้ทักษะอาชีพ สร้างวินัย คุณค่ามูลค่าเพิ่มของการมีชีวิต มีสังคมการทำงาน ได้ค่าจ้างระหว่างทำงาน,สร้างทุนชีวิตใหม่,ส่งให้ครอบครัวใช้บางส่วน,ค่าใช้จ่ายในการติดคุก (ให้รัฐ)

2.2 นายจ้าง ได้การลดอัตราภาษีพิเศษ ได้ช่วยเหลือสังคม ได้ผลผลิต กำไร ค่าจ้างขั้นต่ำ

2.3 เรือนจำ (รัฐ) ได้ค่าธรรมเนียมติดคุก(ลดค่าใช้จ่ายเรือนจำ) ลดความแออัดในเรือนจำ ได้นิคมอุตสาหกรรมจากการร่วมมือกับภาคเอกชน (ถือหุ้นหรือร่วมค้า) ขยายพื้นที่เรือนจำ พัฒนางานด้านอาชีพผู้ต้องขังโดยมีอาชีพ กรณีพ้นโทษแล้วทำงานต่ออาจได้ค่าเช่าแฟลต ที่สร้างขึ้นรองรับผู้พ้นโทษแต่ประสงค์จะทำงานต่อไป

2.4 สังคมผู้พ้นโทษมีงานทำ ไม่ทำผิดซ้ำ มีเงินดูแลครอบครัวและตนเอง สังคมปลอดภัย

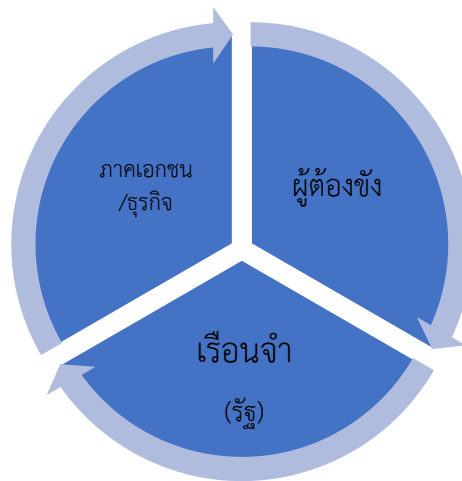
เป้าหมายของการแปรรูป เพื่อให้พ้นจากการระบบราชการ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหาร เพื่อบริการที่ดี ลดต้นทุนการผลิตและสามารถขายได้ในราคาที่คุ้มทุน แต่ไม่สูงจนเกินไปกับสามารถระดมทุนจากตลาดเงินทั้งในประเทศและนอกประเทศ ลดภาระของภาครัฐได้ (พิมล ศรีวิกรม์, 2541) กระทรวงยุติธรรมสามารถบริหารจัดการปัญหาความแออัดของผู้ต้องขังในเรือนจำได้อย่างยั่งยืน ลดการกระทำความผิดซ้ำโดยเฉพาะความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และยังเกิดการช่วยเหลือภาครัฐจากงบประมาณร่วมลงทุนของภาคเอกชนด้วย ตามหลักความร่วมมือของภาครัฐและเอกชน และกระทรวงยุติธรรมยังได้รายได้จากผู้ต้องขังที่ทำงานในลักษณะค่าธรรมเนียมระหว่างต้องขัง (ค่าใช้จ่ายส่วนบุคคล) จากสัดส่วนรายได้ของผลผลิตขององค์กรที่แปรรูปขึ้นใหม่

ตัวอย่างประเทศที่ใกล้เคียงกับประเทศไทยที่ทำการแปรรูปงานบังคับโทษจำคุกแล้วคือประเทศสิงคโปร์ มีการแปรรูปองค์กรชื่อ Yellow Ribbon Sg Beyond Second Chances, Singapore. ซึ่ง Yellow Ribbon Sg Beyond Second Chances, Singapore เดิมชื่อ Singapore Corporation of Rehabilitative Enterprises (SCORE), Yellow Ribbon, Singapore (YRSG) มีวัตถุประสงค์ คือ การช่วยผู้ต้องขังและอดีตผู้กระทำความผิดในการสร้างชีวิตของพวกเขาและลดอัตราการกระทำความผิดซ้ำผ่านทักษะและการพัฒนาอาชีพในระยะยาวด้วยเครือข่ายการสนับสนุน Aftercare ที่มีประสิทธิภาพ (David Seth Jones, 1999) ในญี่ปุ่นก็มีนิคมอุตสาหกรรมเรือนจำ อย่างเป็นรูปธรรม

องค์ความรู้ใหม่

สร้างความคิดใหม่ในการจัดองค์กรบังคับโทษใหม่ให้เหมาะสมกับการแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขัง และการบูรณาการการบังคับโทษบนพื้นฐานความร่วมมือกับภาคเอกชนและชุมชน ในการทำงานในระหว่างต้องโทษ อันเป็นการลดความสูญเสียของแรงงานของพลเมือง และสร้าง

รายได้ให้ผู้ต้องโทษ ภายใต้กฎหมายคุ้มครองแรงงาน ซึ่งเป็นการสร้างศักยภาพให้ผู้ต้องขังให้มีรายได้และอาจนำไปช่วยเหลือครอบครัวที่อยู่ภายนอกเรือนจำได้ สร้างคุณค่าให้กับตนเองและครอบครัว การทำงานพัฒนาคนให้มีความรู้ในอาชีพและวินัยในตัวเอง คนมีคุณภาพ คุณค่าพัฒนาสังคมและประเทศ นอกจากนั้นเมื่อพ้นระยะการจองจำแล้ว นิติบุคคลที่สร้างขึ้นมีศักยภาพรองรับสำหรับผู้ที่จะทำงานต่อไปได้ตลอดไป

ภาพที่ 2 แสดงการจัดองค์กรบังคับโทษใหม่

การร่วมทุนและร่วมองค์ความรู้ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนเพื่อการพัฒนามนุษย พัฒนาสังคมและความมั่นคงด้าน “อาชีพ” ของพลเมืองในประเทศ หรือการบูรณาการ 3 ส่วน คือ เรือนจำ (รัฐ) กับภาคเอกชน/ธุรกิจ กับ ผู้ต้องขัง โดยการปรับเปลี่ยนองค์กรให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหาร เพื่อบริการที่ดี ลดต้นทุนการผลิตและสามารถขายได้ในราคาที่คุ้มทุน แต่ไม่สูงจนเกินไป กับสามารถระดมทุนจากตลาดเงินทั้งในประเทศและนอกประเทศ ลดภาระของภาครัฐได้ เป็นสำคัญ

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การแปรรูปองค์กรเพื่อการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยและการมีงานทำภายหลังการพ้นโทษ เป็นสิ่งที่ภาครัฐ ซึ่งหมายถึงเรือนจำและทัณฑสถาน ไม่สามารถทำให้ประสบผลสำเร็จได้ การเพิ่มทุนและการเพิ่มองค์ความรู้ด้านอาชีพต้องเกิดจากความร่วมมือกับภาคเอกชนหรือธุรกิจต่างๆ จึงต้องสร้างความคิดใหม่ในการจัดองค์กรบังคับโทษใหม่ให้เหมาะสมกับการแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขัง และการบูรณาการการบังคับโทษบนพื้นฐานความร่วมมือกับภาคเอกชนและชุมชน ในการทำงานในระหว่างต้องโทษ อันเป็นการลดความสูญเสียของแรงงานของพลเมือง และสร้างรายได้ให้ผู้ต้องโทษ ภายใต้กฎหมายคุ้มครองแรงงาน ซึ่งเป็นการสร้างศักยภาพให้

ผู้ต้องขังให้มีรายได้และอาจนำไปช่วยเหลือครอบครัวที่อยู่ภายนอกเรือนจำได้ สร้างคุณค่าให้กับตนเองและครอบครัว การทำงานพัฒนาคนให้มีความรู้ในอาชีพและวินัยในตัวเอง คนมีคุณภาพ คุณค่า พัฒนาสังคมและประเทศ นอกจากนั้นเมื่อพ้นระยะการจองจำแล้ว นิติบุคคลที่สร้างขึ้นมีศักยภาพรองรับสำหรับผู้ที่จะทำงานต่อไปได้ตลอดไป สามารถสร้างองค์กรจากการแปรรูปงานราชทัณฑ์ที่เหมาะสมและตอบสนองต่อแผนการบังคับโทษจำคุกในการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยผู้ทำผิดอาญาในการแก้ไขฟื้นฟูด้านอาชีพ เงินทุนส่วนบุคคล และการมีอาชีพภายหลังพ้นโทษบนฐานความร่วมมือกับภาคเอกชน ที่สามารถลดการกระทำความผิดซ้ำได้ และลดค่าใช้จ่ายในงบประมาณของงานราชทัณฑ์ที่รัฐแบกรับแต่เพียงลำพัง โดยการให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในลักษณะของความเป็นนิติบุคคลใหม่ ซึ่งจากการศึกษาได้ข้อสรุปองค์กรที่แปรรูปควรเป็นในลักษณะของรัฐวิสาหกิจ เพราะภาครัฐยังคงต้องมีบทบาทในการควบคุมโทษจำคุกอยู่ จึงเป็นลักษณะองค์กรที่แปรรูปได้เหมาะสมที่สุด จากผลการศึกษามีข้อเสนอแนะดังนี้ 1) ต้องมีการตรากฎหมายให้มีความร่วมมือกันระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน ในการจัดทำองค์กรร่วมกันและกำหนดสัดส่วนการลงทุน ผลประโยชน์ ประโยชน์ตอบแทนต่างๆ อย่างชัดเจน 2) การปรับแก้พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ.2560 ให้แรงงานผู้ต้องขังได้รับการคุ้มครองแรงงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงานเช่นเดียวกับแรงงานทั่วไปและเข้าสู่ระบบกฎหมายที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ด้วย 3) จัดให้มีกฎหมายดูแลผู้พ้นโทษ (After care) เพื่อสนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวกให้ผู้พ้นโทษสามารถมีอาชีพที่จะดำรงชีวิตต่อไปได้

เอกสารอ้างอิง

- คณะนิติศาสตร์. (2554). โครงการศึกษาสถานการณ์ปัญหาและพัฒนารูปแบบแนวทางของกฎหมายบังคับโทษจำคุกในประเทศไทย. ใน รายงานวิจัย. คณะนิติศาสตร์ปริทัศน์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม.
- ธานี วรภัทร์. (2562). การวิเคราะห์สถิติข้อมูลผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในประเทศไทยเพื่อกำหนดแนวทางการแก้ไขและเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย. กรุงเทพมหานคร: หุ่นกองพัฒนานวัตกรรมการยุติธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม.
- ธานี วรภัทร์. (2563). การแปรรูปแปลงร่างองค์กรบังคับโทษจำคุก. วารสารกำลังใจ โครงการกำลังใจในพระดำริพระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา, 8(3), 34-40.
- พิมล ศรีวิกรม์. (2541). การแปรรูปรัฐวิสาหกิจ: ทางเลือกและความเป็นไปได้. วารสารสิทธิปริทัศน์, 12(38), 20-33.
- อนุศักดิ์ ฉันทไพศาล. (2563). องค์กรและการจัดการสมัยใหม่. กรุงเทพมหานคร: บริษัทซีเอ็ดยูเคชั่นจำกัด.

- David Seth Jones. (1999). Public Administration in Singapore: Continuity and Reform. Handbook of Comparative Public Administration in the Asia-Pacific Basin. New York USA: Marcel Dekker Inc.
- Kaiser, Gunther. (1984). Prison Systems & Correctional Law: Europe, The United States, and Japan A Comparative Analysis. USA: Transnational Publishers.
- UNAFEI. (2019). Criminal Justice Legislation of Japan. Tokyo Japan: UNAFEI.
- Yellow Ribbon Sg. (2020). Beyond Second Chances. Singapore. Retrieved September 15, 2021, from <https://www.yellowribbon.gov.sg/who-we-are>